

retning. Det er et spørgsmål om at knæsette princippet, som man allerede har gjort for borgmestre og amtsborgmestre, om, at man ikke kan få pension, før man går på pension, at man ikke kan få pension, hvis det er sådan, at man får en toplønnet stilling osv.

Vi forstår ærlig talt godt befolkningens forargelse, når man kan se på erhvervslivets område – der er jo en håndfuld af dem, og jeg skal ikke nævne navne – at tidligere ministre får langt over 100.000 kr., op imod 200.000 kr., i ministerpension, samtidig med at de opbærer nogle af de højeste lønninger i det private erhvervsliv. Jeg tror også, at befolkningen er utrolig forarget over, at der sidder medlemmer af Europa-Parlamentet, som foruden alle de goder, det medfører at være medlem af Europa-Parlamentet, ved siden af har en ekstra lommeskilling i form af en ministerpension på 100.000-200.000 kr. Derfor tror jeg ikke, det er Fremskridtspartiets forslag, der skaber hverken populisme, røre i befolkningen eller noget andet. Nej, den er der i forvejen og vil fortsat være der, hvis Folketinget ikke snart får gjort noget ved det, og lad så det være en opfordring, en meget pæn og stille opfordring, fra Fremskridtspartiet til regeringen om at begynde at arbejde med det.

Vi har da fuld forståelse for, at der har været finanslovforhandlinger lige nu. Men det har der jo ikke været de sidste 3 år hver dag. Så det er jo et spørgsmål om, at man har ikke haft viljen.

Venstre undrede sig over, at Fremskridtspartiet ikke stillede forslag til sine egne forslag. Alt så, vi gennemarbejder dem så godt, inden vi fremsætter dem, at vi ved, hvad de betyder, og det er såmænd den enkle forklaring på det.

At fru Anne Birgitte Lundholt sammen med sin nye forbundsfælle, finansministeren, mener, at det er populisme – ja, ja, det skal man have lov til at mene, det skal man. Men for os er det en rimelighed, det er simpelt hen ret og rimeligt, at ingen er så privilegerede, at man kan opnå pension, uden man er på pension.

Hvis der er en formulering – det vil jeg gerne sige til SF – som ville være bedre dækkende i den ene paragraf om EU, så ændrer vi selvfølgelig gerne det.

Jeg vil gerne sige til Enhedslisten: Det er ikke skræddersyet, hverken til en, to eller tre personer. Der er taget højde for, at man som Europa-Parlamentsmedlem er i en situation, hvor man stadig kan oppebære ministerpensionen, og man kan ikke indrette det efter tjenestemænd, for de er ikke danske tjenestemænd. Derfor er

der nogle ting, der er nødt til at blive skrevet, og man kan i og for sig ikke skrive ret meget om en kommissær i Europa-Parlamentet; der er kun én stilling, og vi har, så vidt jeg ved, kun haft tre af dem.

Der er ikke noget som helst skrevet med henblik på personer. Det er simpelt hen et ægte udtryk for, at vi er godt og grundigt trætte af, at man ude omkring i pressen og ude omkring på møder den ene gang efter den anden fra Folketingets flertal fortæller, at man er enige i, at ministerpensionerne er urimelige, at man må gøre noget ved dem og så videre. Men hver gang det kommer til debat her i salen, så stiller man sig op, og så skælder man Fremskridtspartiet ud, fordi det er os, der igen har taget forslaget op.

Må jeg så sige til den sidste bemærkning vedrørende den beretning, der blev afgivet af Udvalget for Forretningsordenen om muligheden for at opnå orlov til ministre, i dette tilfælde de radikale ministre: Fremskridtspartiet er også enig i – det fremgår også af beretningen – at ministre selvfølgelig skal kunne få orlov i den tid, de er ministre, og ikke miste deres mandat. Men det, vi er uenige i – og det er vi virkelig stadig væk – er: Man skal ikke da kunne få løn i en stilling, som en anden får løn for, og man skal heller ikke kunne optjene pensionsret i en stilling, som en anden beklæder – derfor vores modstand mod det. Var det efter de norske regler, således at man trådte uden for nummer, så længe man var minister, og hvis man faldt som minister, så kunne man gå tilbage til rollen som folketingsmedlem, så var vi helt enige.

Men jeg kan bare fortælle, at uanset om det er det ene eller det andet parti her i Folketinget: Vi bliver ikke trætte af at gentage det her forslag, og vi lader os ikke kue, uanset om man beskylder os for at skabe politikerlede i befolkningen, eller hvilke andre tillægsord man bruger.

Vi mener det dybt alvorligt, for vi vil ikke finde os i, at der er en race, som er så privilegeret, at den kan sidde og udstikke ordrer for, hvordan alle landets andre pensionister skal have det, og så overhovedet ikke være villig til at gøre noget ved sine egne privilegier. Det vil vi ikke finde os i, og derfor vil det her forslag blive fremsat igen og igen, til problemet er løst.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er til fru Kirsten Jacobsen. Enhedslisten skal såmænd nok støtte det igen og igen. Det er godt